

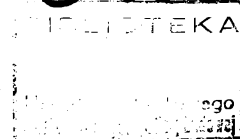
20 stycznia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

G 086, 17/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6706.

Kl. 74 a 38.

Władysław Kapłań
(Norwich, Connecticut, Stany Zjednoczone Ameryki).

Pożarny przyrząd alarmowy.⁹

Zgłoszono 22 grudnia 1925 r.

Udzielono 11 stycznia 1927 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszenia pożarnych przyrządów alarmowych. W szczególności przedmiotem jego jest wybuchowa ładownica, przystosowana do wywoływania akustycznego alarmu lub sygnału, gdy ciepło w pokoju przekroczy pewną temperaturę, wystarczającą do wybuchu tejże ładownicy.

Następnym przedmiotem wynalazku jest urządzenie do alarmu pożarnego, stosowne do zawieszenia go w odpowiednich miejscach wewnątrz budynku.

Dalszym przedmiotem wynalazku jest urządzenie wybuchowej ładownicy, zastosowane do połączenia go z drucianami, ładowanymi topłiwymi bezpiecznikami dla wywołania wybuchu w razie ogrzania się pomieszczenia ponad pewną określoną ilość stopni temperatury.

Jeszcze dalszym przedmiotem wynalazku jest urządzenie alarmu pożarnego, prostej i niekosztownej konstrukcji, obejmujące powłokę, zawierającą ładownicę z prochem w papierowej tutce, opatrzonej otworami, w które wchodziły końce topliwych drutów bezpiecznikowych.

Przedmiot niniejszego wynalazku objaśnia poniższy opis, a bardziej ściśle wyznaczają go zastrzeżenia patentowe.

Na załączonym rysunku, uzmysławiającym materialną stronę tego wynalazku, przedstawiają:

fig. 1—widok z przodu ulepszanego pożarnego urządzenia alarmowego, zbudowanego w myśl niniejszego wynalazku,

fig. 2—jego podłużny przekrój,

fig. 3—szczegółowy widok ładownicy detonacyjnej w perspektywie,

fig. 4—widok przytrzymującej osady w perspektywie.

Walcowata komora 10 zamknięta jest na końcach dziurkowanymi nakrywkami 11 i 12, które są tak dostosowane, aby je można wprawić w otwarte końce komór 13 i 14, mogących stanowić z poprzednią jedną całość, albo też je ukształtować jako osady, których ramiona 15 i 16 wystają wgórze i wdół i mają otwory 17. Przez te otwory przechodzą środki przytwierdzające, np. śruby, tak że można dzięki temu przytwierdzić przyrząd do jakiegokolwiek odpowiedniej podpory wewnątrz budynku.

Komory 13 i 14 są otwarte po jednej stronie i mają w swych ścianach wydłużone poprzeczne wcięcia 19 i 20, pozwalające na wprowadzenie łatwo topliwych bezpiecznikowych drutów 21 i 22. Druty te za wewnętrznymi ścianami pokrywek 11 i 12 tworzą węzły 23 i 24, a końce drutów sięgają w nabój prochu wewnątrz walca 10, jak to widać w miejscach 26 i 27.

Te końce wchodzić w ładownicę przez otwory 28 w końcach wewnętrznej papierowej pokrywki 29, a dokoła ładownicy owinięty jest kabel (sznurek) 30 w odpowiedniej liczbie zwojów, np. jak pokazuje fig. 3 lub w jakikolwiek inny stosowny i pożądany sposób.

Jeżeli topliwe bezpiecznikowe druty 21 i 22 ogrzeje poczynający się pożar do tego stopnia, że proch w ładownicy 29 wybuchnie, detonacja da akustyczny sygnał ostrzegawczy. Jasnem jest, że osady można umieścić w stosownych miejscach w budynku, w którym ma być zaprowadzony alarm; wtedy można łatwo i szybko w te gotowe już osady wprawić i silnie przymocować ładownicę lub jej komory.

Ładunek prochowy ładownicy można też skombinować z materiałem, gaszącym ogień, który wybuch rozsypie i który posłuży do zgaszenia zaczynającego się pożaru.

Opis niniejszy przedstawia wyborową

formę wynalazku, jasnem jest jednak, że w konstrukcji można poczynić zmiany, bez odstępstwa od istoty wynalazku, a w granicach objętych załączonemi zastrzeżeniami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pożarny przyrząd alarmowy, znamienny tem, że posiada ładownicę z prochem, zawartą w komorze (10) z nakrywkami (11 i 12), przez które wchodzi do ładownicy i łączą się z nią środki do wywoływania jej wybuchu w razie powstania pożaru, oraz tem że posiada środki do umocowania tej ładownicy.

2. Przyrząd akustyczny, według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada ładownicę z prochem, utworzoną z papierowej tutki (29) dziurkowanej na końcach, walcowatą komorę (10) dla tej ładownicy z dziurkowanymi nakrywkami (11 i 12), obejmowanymi i przytrzymywanymi przez osady (13 i 14), oraz topliwe bezpiecznikowe druty (21 i 22), przystosowane do wejścia w komorę i ładownicę dla wywołania ich wybuchu, skutkiem wzrostu ciepłoty, spowodowanego rozpoczynającym się pożarem.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada walcowatą komorę (10), zawierającą dziurkowaną ładownicę z prochem i zamkniętą na końcach dziurkowanymi nakrywkami (11 i 12), i osady, ukształtowane jako komory (13 i 14) otwarte z jednej strony, w celu objęcia i trzymania tych końcowych nakrywek, i mające w ścianach zamykających otwarte strony osad, wydłużone poprzeczne wycięcia (19 i 20), a przytwierdzone do podstawy stosownymi środkami, przyczem w nakrywki wprowadzone są stosowne topliwe druty, które się zawiazuje w węzeł pod wewnętrznymi ich ścianami i które wchodzić w ładownicę przez otwory w niej urządzone.

4. Przyrząd według zastrz. 1, 2 lub 3, znamienny tem, że w jego komorze znajduje się nabój prochu, zawarty w papierowej tutce (29) dziurkowanej na końcach, którą owijają się drutami (30) i w które wchodzi

łuje wybuch naboju w razie zaczynającego się pożaru.

Władysław Kapłan.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

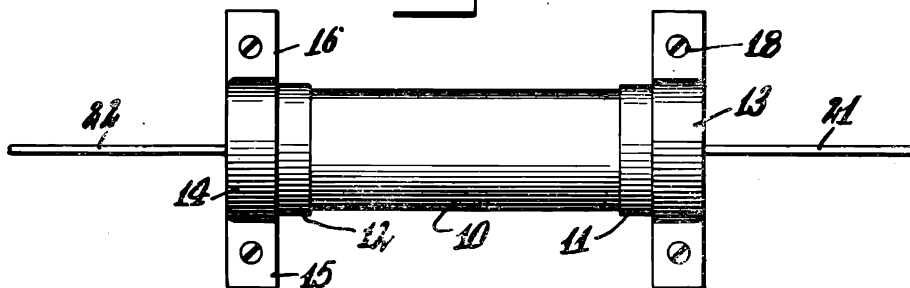

Fig. 2.

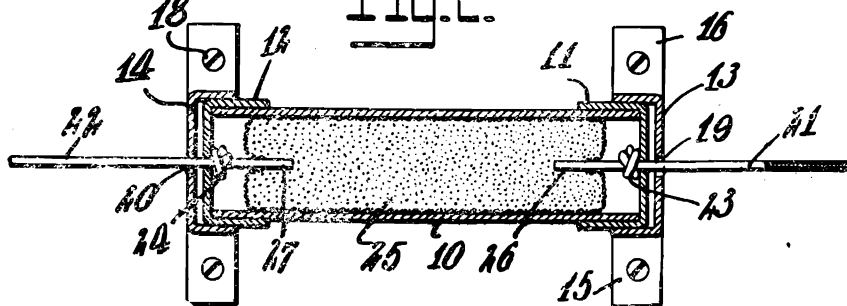

Fig. 3.

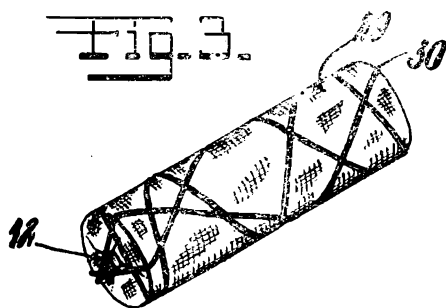

Fig. 4.

